

Koldingbogen

ÅRSTAL:	2004
FORFATTER:	Louise Steen Gangelhoff Kjeldsen
TITEL:	En anden side af konsul Eff.
KORT RESUME:	Om Christian Hansen Eff 1868 – 1953.

EN ANDEN SIDE AF KONSUL EFF

AF LOUISE STEEN GANGELHOFF KJELDTSEN

Hvor mange har ikke set eller kender dette hus? I dette hus i Søgade boede engang en af Koldings største mænd, Konsul Eff.

Jeg har altid været vild med historie og ikke mindst med Koldings historie. Derfor har jeg valgt at skrive om Konsul Eff, en af Koldings mest betydningsfulde mænd. Men grunden til det var, at jeg havde læst noget om at være "Lillepige hos Konsul Eff" i Koldingbogen i 2003, og ved samme lejlighed havde min farmor fortalt mig det, hun vidste om ham – og det var ikke så lidt, da hun har tilbragt mange gode barndomsår i Søgade, hvor hendes mor havde tre mostre Louise, Cecilie og Jørgine, som hun ofte besøgte sammen med sin søster Ellen.

I Kolding-litteraturen har jeg fundet ud af, at Christian Hansen Eff var født den 2. august 1868 af Anna Hansen, født Jordahn, død

i 1928. Hans far var købmand Adolf Hansen, der havde købmandsforretning i den gamle købmandsgård på hjørnet af Låsbygade og Zahns-gade, død i 1891.

Efter sin konfirmation skulle Christian hjemmefra og kom i lære hos den kendte, jyske købmand Kloch i Skive, der drev en betydelig købmandsforretning. Nogen tid efter blev han ansat ved den lige så kendte sjællandske købmand, Valentin Jensen i Ka-

Chr. Eff som ung.

lundborg. Hans forretning var mindst lige så stor som købmand Klochs, men mere kendt for import af kul.

Efter det kom den unge "dreng" tilbage til Kolding og blev ansat hos købmand I. P. Jensen, som på den tid drev den største købmandsforretning i byen. Her var han ikke længe, da han følte trang til at få sin egen forretning. Han søgte myndighedsbevilling, fik borgerskab og nedsatte sig i sin fødeby, Kolding. Han fik lejlighed i en ejendom i Munkegade 7, hvor Hotel Danmark har ligget, og lejligheden og kontoret blev til ét. Det, som han i sin forretning koncentrerede sig mest om, var mølleriprodukter, og ved siden af drev han agentur- og kommissionsforretning, som er noget, hvor man sælger noget for andre.

Efter at have boet nogle år i lejlighed, flyttede han til Låsbygade 71 til den ejendom, som dengang tilhørte grosserer P. Schou. I 1899 tog han så til København, hvor han i lang tid drev en betydelig forretning sammen med grosserer Christian Faber, og først efter at Faber var død, flyttede han tilbage til Kolding. Og efter det tog han navneforandring til Christian Eff. Hansen var for almindeligt, så det skulle slettes af papiret.

Da hans store villa i Søgade blev bygget, boede han på Saxildhus Hotel, og så flyttede han ind i den store villa. Søgade var den gang en gade for de fine og rige. Grunden til, at de rige boede på den ene side, var at der var udsigt over Slotssøen, og det så sådan ud:

MIN FARMOR FORTÆLLER

Min farmor fortæller, at han var en mand, der elskede at arbejde, hans vidtomspæn-

dende virksomhed har sat spor, han havde hjernen, men også hjertet på rette sted. Konsul var egentligt så meget sagt, han var britisk vicekonsul og ikke konsul, men for dem, der kendte ham og boede i samme by, var det ikke vicekonsul, men konsul Eff. Da han hørte om den naturkatastrofe i form af en oversvømmelse, der havde ramt England, begyndte han en privat indsamling af midler og penge til fordel for de nødstedte i det land, han var så glad for at komme i, og hvis fane han gerne hejste.

Han var en vittig og rar mand, der kaldte det område af Kolding, hvor han kom fra, for "CITY". Min farmor har fortalt mig, at han hilste på dem, han mødte, om de var af høj eller lav klasse, det var lige meget, han var ikke en lige så stor snob som sin kone, men lidt snob vil man jo altid være, når man lever i sådanne forhold. Han stod for de ældre og nogle af børnene og deres forældre som en person, man både kendte og havde stor respekt for. Overalt, hvor man kom, stødte man så at sige på ham. Var man f. eks. ved "Forvarsbrødrenes" juletræsfest, var der næppe nogen, der tvivlede på, at godteposerne stammede fra konsulens julelegat. Og hvis man en dag fra Sct. Nicolai hører dets klokkerspil spille Weyses "Dagen går med raske fjed" eller man en tidlig morgen hører "I Østen stiger solen op", så er det konsulens gave til byen og dens befolkning, man hører.

Handelsstandsforeningens gamle kunne takke ham for den store fribolig, de fik i den store stiftelse på Nordre Ringvej, også mange nyuddannede unge mænd er kommet i gang på konsulens legat. Han har sponsoreret eller rettere sagt givet meget mere end det, ja, han var en rigtig gavmild herre.

Chr. Eff som ældre.

Konsulen havde seks børn Hother, Ella, Valentin, Elisabeth, Adolf og lille Ole Henrik, der var en efternøler. De 5 ældste børns forbogstaver blev sat sammen til HEVEA, og "navnet" blev påsat på villaens facade. Konsulen var selvfølgelig også gift med en fin frue. Hendes navn har jeg ikke kunnet finde, da hun altid blev kaldt "fru Konsul Eff" eller af tjenestefolkene "Fruen".

Konsulens forhold til sine børn var forskellige. Datteren Elisabeth, der kom i Byrådet, havde han et rigtig godt forhold til, og det samme havde han til den anden datter Ella, der ligesom sin søster blev boende hjemme, til hun døde: Forholdet til Adolf og Ole

Henrik var okay, men det kunne have været bedre, for han kom til at betale penge for forskellige af deres "små" udflugter. Men sønnen Valentin var én, der kom til at koste ham mange penge, til piger, spil og druk. Sønnen Valentin brugte ikke kun sin fars penge uden at få tilladelse, nej, han stjal også fra husholdningskassen, og det vidste tjenestefolkene, men der var ingen, der turde fortælle det til konsulen.

Efter konsulens død d. 8.2.1953 blev hans døtre som tidligere nævnt boende i huset, og end ikke et billede blev flyttet.

Kilder i Kolding Stadsarkiv:

J. O. Brandorffs udklipsbøger

Konsul Chr. Eff fylder 70 år i Jydske Tidende 26.7. 1938.

Konsul Eff 80 år i Kolding Avis 28.7. 1948.

Konsul Eff død i Jydske Tidende 8.2. 1953.

Kolding omkring 1930.

Kolding i det tyvende århundrede indtil kommunesammenlægningerne i 1970 bd. I. Afsnittet om erhvervslivet skrevet af Gunnar A. Engberg.

Koldingbogen 2003.